

שיחת השבוע

הרב יוצא לאור על-ידי צעירי-אגודת-חב"ד - המרכז • עורך: מנחם ברוד • יו"ר: הרב יוסף-יצחק אהרונוב

יש חדש

מנהגי יום ההילולא

יום שני הקרוב, י' בשבט, הוא יום ההילולא השישים של הרבי הקודם מליובאוויטש, אדמו"ר הרי"צ (רבי יוסף-יצחק שניאורסון), שנסתלק בשנת תש"י. ממנהגי היום: לעלות לתורה בשבת זו, להדליק נר-נשמה ביום ראשון לפנות ערב, ללמוד פרקים ממאמר החסידות האחרון שלו, להוסיף בצדקה ולשגר 'פדיון-נפש', כדי לקראתו על הציון הקדוש (מספר הפקס: 7234444-718-001). זה גם יום קבלת הנשיאות על-ידי חתנו וממלא-מקומו, הרבי מליובאוויטש. בתי-חב"ד ברחבי הארץ מארגנים התוועדות וכינוסים לרגל היום הגדול והקדוש.

התוועדות המרכזית

התוועדות המרכזית לציון שישים שנה להילולת הרבי הקודם ולנשיאותו של הרבי מליובאוויטש, תהיה א"ה ביום שני הקרוב, י' בשבט, באוהל האירועים שליד בית-הכנסת 'בית-מנחם' בכפר-חב"ד, בשעה 7 בערב. בהתוועדות ישתתפו אלפי חסידים חב"ד ומוקירי הרבי מכל רחבי הארץ, וינשאו דברים מפי אישים שכל אחד ואחד מהם מייצג עשור בפעילותו של הרבי. פרטים בטל' 072-2770100.

כינוס הרבבה

ביום חמישי השבוע, לקראת יום ההילולא י' בשבט, יתכנסו בהיכל יד-אליהו בתל-אביב תלמידי רשת אהלי יוסף-יצחק ליובאוויטש, רשת החינוך של חב"ד, הקרויה על שמו של בעל ההילולא, הרבי הרי"צ מליובאוויטש. ברשת לומדים השנה כשנים-עשר אלף תלמידים, ועל אלה יש להוסיף אלפי ילדים הלומדים בגני חב"ד ברחבי הארץ. להרשמה למוסדות הרשת טל' 03-9606889.

זמני השבוע

ירושלים תל-אביב חיפה באר-שבע אילת ניו-יורק	4:42	4:52	4:47	4:32	4:43	4:28	כניסת השבת
	5:45	5:50	5:47	5:43	5:45	5:44	צאת השבת

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר-חב"ד 60840
טל' 072-2770100 • פקס 03-9606169

www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

שישים שנות מהפכה

לפני שישים שנה המחשבה שיהדות אמיתית תוכל לפרוח באלסקה ובמלבורן הייתה פרועה לא-פחות מן הרעיון להקים מושבה אנושית על הירח. והנה זה קרה

גישתו של הרבי יש בה שילוב מיוחד במינו של רכות ונוקשות, פתיחות וקביעת גבולות, אהבה ונחישות. זה שביל-זהב שסלל בהקפדה רבה, כדי לאפשר מצד אחד לקרב יהודים ולהשתמש בכל האמצעים שהעולם המודרני מעמיד לרשותנו, ומצד שני שלא לסטות כמלוא נימה מהוראות התורה ומערכי היהדות והחסידות.

בראייתו המיוחדת הצליח הרבי לגשר על פערים שנראו סותרים. הוא חולל את הבלתי-ידיאמן - חסידים, יראי-שמים ובעלי הופעה חסידית מקורית, באים לכל קצווי תבל, אינם נדחים על-ידי אנשי המקום, ובתוך זמן קצר אף נעשים דמויות-מפתח בהחייאת חיי היהדות במקומות הנידחים ביותר.

להצטרף לחזון

כל יהודי הנוסע בעולם יודע שכדאי להצטייד בכתובתו של בית-חב"ד המקומי. זה המקום שבו יוכל להשיג אוכל כשר, מקווה-טהרה, מניין לתפילה וכל סיוע אחר בענייני יהדות. כיום מובן מאליו שיש שליח חב"ד בקמבודיה ובסין, בהונג-קונג ובקונגו, בארמניה ובטסמניה. כבר איננו מתפעלים למראה חיים יהודיים תוססים בפינות הנידחות ביותר של כדור-הארץ. אבל זו מהפכה אדירה, שלפני שנים היה קשה להעלותה על הדעת.

דרכו של הרבי ומורשתו הרוחנית הכבירה, האצורה במאות כרכים, הן התשובה האמיתית ללבטיו ולמגוון שאלותיו של היהודי בן-ימינו. מתלמידי-חכמים ועד מחפשי-דרך, מ'עמך' ועד אקדמאים. אין שאלה שאין הוא דן בה, וכדרכו - בעמקות בלתי-רגילה ובהיקף מרשים ביותר.

היום הגדול והקדוש י' בשבט מפנה קריאה לכל יהודי להצטרף לחזונו הגדול של הרבי - לקשור את כל הנשמות האובדות של עם-ישראל לאביהן שבשמים; לקרב כל יהודי באהבה ובמאור-פנים; לעורר את הניצוץ החבוי בלב כל יהודי; ולטפח בעוצמה את הציפייה הדרוכה לבואו הקרוב של משיח-צדקנו, שיביא את כולנו אל הגאולה האמיתית והשלמה.

ומרים שמהפכה מגיעה לשלמותה כאשר היא משתרשת כל-כך בתוך החיים, עד שכבר אין מבינים איך ייתכן לחשוב אחרת. שישים שנה אחרי שפתח הרבי מליובאוויטש בעשייה המהפכנית הגדולה ביותר בדברי העם היהודי בדורות האחרונים, היא כבר נעשתה דבר טבעי ומובן מאליו. אבל לפני שישים שנה נראו הדברים שונים לגמרי.

ב' בשבט תש"י (1950) חלו חילופי משמרות בעולמנו. נסתלק הרבי הקודם מליובאוויטש, הרי"צ (רבי יוסף-יצחק שניאורסון), והחלה להאיר שמשו של חתנו וממלא מקומו, רבי מנחם-מענדל שניאורסון, שהעולם כולו מכיר ובתוארו - הרבי מליובאוויטש.

מהפכה חשיבתית

אלה היו ימים קשים ליהדות. השואה האיומה גדעה שליש מעמנו. שמנה וסולתה של היהדות הנאמנה עלתה בלהבות. בברית-המועצות פעל השלטון הקומוניסטי לניתוק מיליוני יהודים משורשיהם. בעולם החופשי גברו מגמות הטמיעה וההתבוללות. בארץ-ישראל התנהל מסע להפיכת יהודים מסורתיים ל'ישראלים', בניסיון ליצור את 'היהודי החדש', שיהדותו אינה נובעת מאמונה ומזיקה למורשת ישראל.

יהודים שומרי תורה ומצוות הרגישו בימים ההם שהם בבחינת 'זן נכחד'. היהדות הדתית הייתה נתונה במגננה קשה, וכל שאיפתה הייתה לשמור על בניה מפני הרוחות העזות שנשבו בחוץ. המחשבה שיהדות אמיתית תוכל לפרוח באלסקה ובמלבורן הייתה פרועה לא-פחות מן הרעיון להקים מושבה אנושית על הירח.

שישים שנה לאחר מכן אנו עדים למהפכה היהודית האדירה שחולל הרבי. זו קודם-כול מהפכה חשיבתית. הרבי לימד שלא תיתכן סתירה אמיתית בין העולם ובין התורה. הוא הדרך מדענים, אנשי-עסקים, אמנים ומנהיגים יהודים ברחבי העולם, כיצד לעסוק בפעילותם המקצועית בלי לוותר אפילו על קוצו של יו"ד בענייני יהדות.

שלמות בשלושה מעגלים

נדרש לפעול בתוך העולם הגשמי שעמו הוא בא במגע. עליו לקדש את העולם הגשמי ולעשות ממנו 'דירה' לו יתברך.

שני סוגים של מקל

כדי לפעול בהצלחה בתוך העולם נדרש שיהיה 'מקלכם בידכם'. במקל יש שני סוגים - 'מקל נועם' ו'מקל חובלים'. המקל בכללותו רומז לכוון ולשלטון, והכוון הזה צריך להיות מופנה לשני כיוונים - 'עשה טוב' ו'סור מרע'.

ועל כל אלה הקב"ה מצווה: "ואכלתם אותו בחיפזון". כאשר יהודי נדרש לברוח מ'מצרים', מהרע ומהטומאה, אין הוא יכול לעשות זאת בנחת ובאיטיות, אלא העבודה צריכה להיות ב'חיפזון', בזריזות האפשרית. כל שלושת המרכיבים שהזכרו - השלמות האישית, השלמות בפעילות עם הזולת והשלמות בהשפעה על העולם - צריכים להיעשות בזריזות ובחיפזון, ואז מצליחים 'לצאת ממצרים' ולהגיע אל הגאולה.

(תורת מנחם התוועדות תשמ"ו, כרך ג, עמ' 75)

את כל חלקי אישיותו ומעשיו.

השלב הבא הוא "נעליכם ברגליכם". כאשר האדם נדרש לצאת מביתו ולבוא במגע עם בני-אדם אחרים, הוא נזקק לנעליים. בלי נעליים הוא עלול להיפגע מאבנים ומקוצים או להיות חשוף לסכנת נחשים ועקרבים. הנעליים מאפשרות לו לפעול עם בני-אדם אחרים בלי להיפגע. כמו-כן הנעליים משמשות לכבישת דרך, שעליה יוכלו גם בני-אדם אחרים ללכת.

נעליים להגנה

משמעות הדבר בעבודה הרוחנית היא, שהאדם נדרש לפעול עם הזולת מתוך הקפדה להגן על עצמו מפני הסכנות האורבות לו. רק כאשר 'נעליכם ברגליכם' הוא יכול לפעול בביטחון ובלחש, ואז הימצאותו בין הבריות תביא תועלת ולא תגרום נזק חלילה.

לאחר מכן בא השלב 'מקלכם בידכם'. המקל מסמל את החפצים שהאדם משתמש בהם. אין האדם יכול להסתפק בהשגת שלמות אישית ובהשפעה טובה על בני-אדם אחרים, אלא הוא

קראת היציאה ממצרים נצטוו בני ישראל להקריב את קרבן פסח. הקב"ה ציווה את בני-ישראל לאוכלו בדרך מיוחדת: "וככה תאכלו אותו, מותניכם חגורים, נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם, ואכלתם אותו בחיפזון".

הפרטים שבפסוק הזה מציינים את השלבים הנדרשים בתהליך יציאתו של האדם מ'מצרים', ממצרי הגוף והנפש הבהמית. חיי של אדם מתנהלים בשלושה מעגלים: א) מהותו העצמית; ב) יחסיו עם בני-אדם אחרים; ג) השפעתו על העולם הגשמי שעמו הוא בא במגע. שלושת המעגלים האלה מרומזים בפסוק הזה.

חגירת המותניים

השלב הראשון הוא "מותניכם חגורים". המותניים מחזיקים למעשה את כל הגוף, והם מציינים את חוזקו של האדם. הקב"ה מצווה 'לחגור' את המותניים, היינו לחזק אותם ולקשור אותם לנקודת האמונה. 'חגירת המותניים' מציינת אפוא את פעולתו של האדם לחתור לשלמות עצמית, המקיפה

מן המעיין היום לעשותם | מאת הרב אליעזר ברוד

שם ניווכח

"ואנחנו לא נדע מה נעבוד את ה' עד בואנו שמה" (שמות י"ב). אין אנו יודעים מה באמת ערכה של עבודת ה' שלנו "עד בואנו שמה" - עד שנגיע לעולם העליון ושם ניווכח.

(חידושי הרי"ם)

נתגעע לימי הגלות

כשיבוא המשיח נתגעע לימי הגלות. נייסר את עצמנו מדוע לא עסקנו בעבודת ה'. נחוש את הכאב הגדול של העדר עבודה. עכשיו, בימי הגלות, אלה ימי העבודה של ההכנה לביאת המשיח.

(היום-יום)

מצווה בקלות

"יפה שעה אחת בתשובה ומעשים טובים בעולם הזה מכל חיי העולם הבא" (אבות ד, ז). בעולם הזה אפשר במאמץ קטן לקיים מצוות, לזכות לעוד רגע של עשיית נחת-רוח לבורא. אבל בעולם הבא שוב אין לקנות שום מצווה בעד כל הון שבעולם.

(המגיד מקוד'ניץ)

אור הניצוצות

בגאולה העתידה יתגלה אור גדול, האור שנוצר מהניצוצות שנתבררו בזמן הגלות. אור זה תהיה לו המעלה של יתרון האור מן החושך. זהו שנאמר (תהילים קכ"ד): "אז יאמרו בגויים הגדיל ה' לעשות עם אלה". בירור החושך יביא לידי "הגדיל ה'" - הגדלה ויתרון בשם הוי'.

(אור התורה)

שכר כאן

דוד המלך אומר (תהילים קי"ז): "גמול על עבדך אחיה ואשמרה דבריך" - עדיף לקבל את השכר כאן, בעולם הזה, ולא לחכות לחיי העולם הבא, כדי ש"אשמרה דבריך", שנוכל להוסיף ולקיים מצוות ומעשים טובים, שקיומם הוא בעולם הזה דווקא.

(רבי חיים מוולוז'ין)

הארץ תזקק

כשיבוא המשיח יתחיל הדומם לדבר. הארץ תבוא בטרוניה לאדם: מדוע דרכת עליי בלי לחשוב או לדבר דברי תורה.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

אמרת השבוע

נתן את הגפרור

הדיפלומט הישראלי יהודה אבנר, שעבד בשירותם של ארבעה ראשי-ממשלה, היה מבקר תכופות אצל הרבי מליובאוויטש ונכנס לפגישות אישיות בחדרו.

פעם אחת העז ושאל מה תפקידו של רבי השיב הרבי: "תאר לעצמך שאתה מביט בנר. הנר עשוי מחומר דליק, כמו שעווה, ויש בו גם פתילה, אך זה עדיין אינו הופך אותו לנר. כדי שזה יהיה נר צריך להדליקו, ואז יאיר וימלא את ייעודו. גם יהודי הוא בבחינת נר, ותפקידו של רבי להדליק את הנר".

קודם צאתו שאל מר אבנר את הרבי: "האם הרבי הצליח להדליק את הנר שלי?".

חייך הרבי והשיב: "נתתי לך את הגפרור. עכשיו הכול תלוי בך".

מראה פניו של רופא העיניים לא בשר טובות. במנוח ראש אמר: "הפגיעה בעין נראית קשה במיוחד. אני ממליץ לך להיבדק בדחיפות אצל המומחה הגדול, הד"ר סטיבן פלדן".

זה היה בחודש מנחם-אב תשמ"ב, בלונג-ביץ', קליפורניה. בשעת בוקר מוקדמת קם הד"ר לייב לוביץ', מנתח כירורגי, ממיטתו, ונכנס בשקט לחדר הארונות כדי לקחת בגד. הוא לא העלה את האור בחדר, כדי שלא להעיר את אשתו. ואז החרידה זעקת כאב חדה את הבית. זו הייתה זעקתו שלו.

אשתו, שקפצה למשמע הצעקה, מצאה אותו מתפתל מכאבים. התברר כי הוא נתקל במוט עץ ארוך, והמוט פגע בעוצמה בעינו. אך בקושי הגיע בעזרת אשתו אל רופא העיניים, שהיה גם ידידו.

כעצתו של הרופא פנו בני-הזוג אל מרפאתו של הד"ר פלדן, במרכז הרפואי DOHENY EYE INSTITUTE בלוס-אנג'לס. שם ציפתה להם אכזבה. "כדי להתקבל אצל הרופא יש להמתין כמה חודשים", נאמר להם. ידידם הרופא הפעיל את קשריו, ועד מהרה השיג להם תור אצל המומחה הנכבד לאותו יום.

בדיקתו של הרופא הייתה יסודית מאוד, בסיוע מכשור מתקדם. בסופה הסביר לד"ר לוביץ', כי שריר העין שלו נפגע וגרם לגלגל העין להסתובב, באופן שאישון העין פונה לכיוון לא-נכון.

על-פי הוראות הרופא עשה הד"ר לוביץ' עוד בדיקות. חודש עבר, ושום סימן של התפתחות חיובית לא נראה. הד"ר פלדן הציע לד"ר לוביץ' לעבור ניתוח בעין, שאמנם לא ירפא את העין אך יאפשר להציע דרכי טיפול מדוייקות יותר.

הפגיעה בעינו תפסה את הד"ר לוביץ' בעיצומה של ההתפתחות המקצועית בתחום הכירורגיה. כדי לנתח הוא נזקק לשתי עיניים בריאות ובעלות ראייה חדה. מאז הפגיעה הפסיק את עבודתו והיה שרוי במתח: האם יחזור לראות בשתי עיניו, או שכל שנות לימודיו ועבודתו ירדו לטמיון.

לאחר התייעצות עם עוד מומחים החליט הד"ר לוביץ' לעשות את הניתוח. מהיכרות מסויימת שהייתה לו עם חסידי חב"ד הבין כי כדאי לבקש את ברכתו של הרבי מליובאוויטש, וכך עשה. הברכה ניתנה והד"ר לוביץ' נותח. בפי הד"ר פלדן היו שתי בשורות, אחת טובה והשנייה לא כל-כך: הניתוח

גילה כי לגלגל העין ושרירי העין עצמה שלמים ובריאים לחלוטין. עם זה, את הנזק אי-אפשר לתקן, ואין אפשרות להחזיר את העין למקומה. הד"ר פלדן הציע פתרון חלקי - הרכבת משקפי פריזמה, המשנים את זווית

האור. המשקפיים הוזמנו והד"ר לוביץ' הרכיב אותם באי-רצון מופגן. הם היו לא-נוחים וגם לא סיפקו פתרון להמשך עבודתו. הד"ר לוביץ' לא היה שרוי מעולם במצב מדכא כל-כך, וחש צורך לפנות

לומדים גאולה | מאת מנחם ברוד

כפייה באהבה

הרמב"ם קובע (הלכות מלכים פרק יא הלכה ד) הגדרות ברורות לקביעת זהותו של המשיח. על-פי הרמב"ם, מי שיבצע את המשימות שהמשיח אמור לבצע - הוא המשיח. כלומר, אנחנו נדע בוודאות שזה המשיח רק בדיעבד. אם הוא יצליח להחזיר את עם-ישראל לדרך התורה, ינצח את אויבי ישראל, יבנה את בית-המקדש ויקבץ את נדחי-ישראל - ארזא נדע שזה "משיח בוודאי".

תחילה הרמב"ם מגדיר את מאפייני אישיותו של המשיח: "מלך מבית דוד, הוגה בתורה ועוסק במצוות כדוד אביו". כלומר, עליו להיות מנהיג יהודי, מצאצאי דוד המלך, תלמיד-חכם העוסק בתורה ומקיים את מצוותיה. מעניין שהרמב"ם אינו מציין כאן תכונות אחרות שיהיו למשיח, כפי שהוא עצמו מביא במקום אחר (הלכות תשובה פרק ט, הלכה ב): "אותו המלך שיעמוד מזרע דוד, בעל חכמה יהיה יותר משלמה, ונביא גדול הוא קרוב למשה רבנו, ולפיכך ילמד כל העם ויורה אותם דרך ה'". נראה שהתכונות האלה אינן מוגדרות כסימני זהויו של המשיח, ואין הכרח שיופיעו אצלו בתחילת התגלותו.

בחזקת משיח

כאשר יהודי שיש בו הסימנים האלה מתחיל לפעול, הוא מוגדר "בחזקת שהוא משיח". על-פי הרמב"ם עליו לפעול בשתי זירות עיקריות - השבת עם-ישראל לדרך התורה ומאבק באויבי-ישראל. בלשונו של הרמב"ם: "כוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה, ויילחם מלחמות ה'".

דברי הרמב"ם "כוף כל ישראל" דורשים הסבר. באיזה כוח יוכל המשיח לכפות על עם-ישראל את התורה והמצוות, והלאו עם-ישראל טרם קיבלו אפילו כ'בחזקת משיח' (שהרי זה אחד הדברים שעליו לעשות כדי שיוכר כ'בחזקת משיח')? ועוד, איך יוכל לכפות על "כל ישראל", בעוד העם עודנו מפוזר בכל קצווי תבל, שהרי קיבוץ הגלויות יהיה רק לאחר בניין בית-המקדש, כפי שהרמב"ם מפרט אחר-כך? נוסף על כל אלה מתבקשת שאלה מהותית יותר: וכי זו דמותו של המשיח - אדם שכופה את התורה על העם בכוח הזרוע? וכי לא מקובל בפשטות אצל כל יהודי, שגדולתה של הגאולה וגדולתו של המשיח הן בהתגלות כבוד ה', שאז ישתוקק כל יהודי בעצמו לעבוד את ה' ולקיים את כל מצוותיו?!

איאפשר לסרב

בלשון חז"ל מופיע פעמים רבות הביטוי 'כפה' לאו דווקא במשמעות של כפייה בזרוע, אלא במשמעות של אילוץ (ראה בבא-בתרא חב; כתובות מטב, וגא; ועוד). אדם שמבקש ממך דבר בדרך שמקשה עליך לסרב לו - זו בחינה של 'כפייה'. כך גם מבואר בתורת החסידות (ליקוטי-תורה דברים כבא), שמה שנאמר במתן-תורה "כפה עליהם הר כנגינת", הכוונה להתגלות של "אהבה עליונה" מצד הקב"ה, שעוררה אהבה גדולה בלב בני-ישראל אל הקב"ה, וזו לא הותירה להם ברירה אלא לקבל את התורה.

זו גם משמעות ה'כפייה' שהמשיח יפעיל. הוא לא יצטרך להעמיד שוטרים שיכניסו לכלא כל מי שעובר על דיני התורה. ה'כפייה' שלו מתבטאת באישיותו הרוחנית הגדולה שבכוחה ימשוך את ליבו של כל יהודי אל התורה והמצוות בדרך שתקשה עליו למאן לבקשתו. המשיח יפעל בדרכי נועם ובדרכי שלום, מתוך הרעפת אהבה עצומה על העם, אך דרך פעולתו תיצור אילוץ ו'כפייה'.

החזרת העם לדרך התורה היא זירת פעולתו של המשיח בתוך עם-ישראל, ובה-בעת עליו לפעול גם נגד אויבי-ישראל. הוא יילחם נגד אויבי-ישראל ויחזור למצב שיאפשר לו להתקדם לשלב המכריע - בניין בית-המקדש. על-פי הרמב"ם, המשיח יבנה את בית-המקדש לאחר שיכריע את אויבי-ישראל - "ניצח כל האומות שסביביו". ארזא יבנה הבית השלישי ותבוא הגאולה השלמה.

שוב אל הרבי. הוא התקשר למזכירות הרבי וסיפר על מצוקתו, וכי הוא עומד לאבד את כל הקריירה המקצועית שלו. המזכיר רשם את דבריו והבטיח למסור את בקשתו לרבי.

למחרת לא היו בני משפחת לוביץ' בביתם. כשחזרו, צלצל הטלפון. "מהבוקר אני מנסה להשיג אותך", אמר לו מזכירו של הרבי. "הרבי ביקש לשאול אם אתה מקפיד לעשות קידוש והבדלה על יין אדום".

הד"ר לוביץ' השיב כי אינו מקפיד על כך. פעמים הוא מקדש על יין לבן, פעמים על יין אדום ולעיתים על מיץ ענבים. "אם-כן", אמר המזכיר, "עליך להקפיד תמיד לקדש ולהבדיל על יין אדום".

בשבת הקרובה הקפיד הד"ר לוביץ' למלא את הוראת הרבי. למחרת החל פתאום לחוש שינוי. הייתה לו תחושה מזרה שדבר-מה קורה בעין. תקוות חדשות התעוררו בו והוא מצא את עצמו ממתין בחוסר סבלנות לשבת הבאה.

בשבת הבאה קידש והבדיל שוב על יין אדום, ואכן, השיפור לא איחר להגיע. ראייתו השתפרה, ובזמנים מסויימים במשך היום הצליח לראות ללא המשקפיים המסורבלים. מצב העין השתפר מיום ליום, ולאחר השבת הרביעית היא החלימה כליל.

הד"ר לוביץ' היה מאושר. הוא חש כי נוסף על הראייה שחזרה לקדמותה זכה גם לפקיעת עינוי הרוחניות. כעבור כמה ימים שב לעבודתו הרגילה, כבעבר. הוא התקשר לד"ר פלדן וסיפר לו בהתרגשות כי הוא רואה היטב בשתי עיניו. מעברו השני של קו הטלפון נשמע הד"ר פלדן נדהם ומשתומם. הוא אמר כי הדבר לא ייתכן, והפציר בד"ר לוביץ' להתייצב אצלו לבדיקה.

המומחה העולמי נדהם לגמרי כשנוכח כי עינו של הד"ר לוביץ' תקינות לחלוטין. שוב ושוב השווה את מראה עינו לנתונים ולצילומים הקודמים, והבעת הפליאה ניכרה היטב על פניו.

הד"ר לוביץ' סיפר לד"ר פלדן את סיפור פנייתו אל הרבי ואת העצה להקפיד על עשיית קידוש על יין אדום. לא בטוח שהמומחה הבין, והאמת היא שגם הד"ר לוביץ' התקשה למצוא את הקשר בין הדברים.

רק לאחר זמן גילה את דברי הגמרא (שבת קיגב) כי פסיעה גסה נוטלת אחד מחמשי-מאות ממאור עינו של אדם, והראייה חוזרת אליו בקידוש של שבת. הוא גם מצא כי יש הידור מיוחד לקדש על יין אדום דווקא. אך הוא הבין שאין זה היין לבדו אלא בעיקר ברכתו של הרבי, שאותה הלביש ביין הקידוש.

אחד היה אברהם, בפלורידה

לאחר מכן חזר לניו-יורק, ובחודש שבט תש"כ התחתן. את סידור הקידושין בחופתו ערך הרבי. "אני זכיתי להיות האחרון שהרבי יערוך את סידור הקידושין בחופתו", הוא אומר. "נראה לי שזכיתי לכך משום שהבעתי את נכונותי לצאת לשליחות מיד אחרי החתונה".

בן שמונה עשרה היה הרב אברהם קארף ב' בשבט תש"י, אבל היום הוא צרוב במוחו. הוא למד אז בישיבת תומכי תמימים בברינואה שבצרפת. "כשהגיע לישיבה הבשורה על הסתלקותו של הרבי הקודם, אדמו"ר הרי"צ, הוכו הכול בהלם. התהלכנו כאבלים", הוא משחזר. "עברה עלינו שנה של אי-ודאות", הוא מספר. "שמענו כי החסידים לוחצים על חתנו של הרבי לקבל עליו את הנשיאות, והוא מסרב. ב' בשבט תש"י"א השמיע את מאמר החסידות 'באתי לגני'. זה היה יום חג. אחר-כך התחלנו לקבל תדפיסים של 'מאמרים' שאמר הרבי, והם נחטפו בהתלהבות. לגמנו את המילים כמים חיים".

145 בתי"חב"ד בפלורידה

בתשכ"א הרב קארף ורעייתו יצאו לשליחות במיאמי. תופעת השליחות הייתה אז בראשיתה. לדבריו, הוא היה השליח השני בכל ארה"ב (כיום יש בארה"ב יותר מאלף שלוחים). בפלורידה, ארץ השמש, מצאו בני-הזוג מדבר רוחני. "לא הייתה יהדות במקום", הוא אומר. "מאות אלפי יהודים חיו במדינה, ולא הייתה שום כתובת לקבלת מידע בסיסי על היהדות".

הם החלו בפעילות קטנה. קירבו עוד יהודי ועוד יהודי. בהמשך נפתח בית-כנסת, אחר-כך ישיבה, והוקמו עוד ועוד מקוואות-טהרה. כיום יש בפלורידה 145 בתי"חב"ד, הפזורים ברחבי המדינה. הם מפעילים עשרות מוסדות תורה, ישיבות, כוללים, מקוואות ומועדוני פעילות לנוער יהודי.

מהפכה יהודית

אחרי כחמישים שנות שליחות הוא אמר לחוש סיפוק רב, אבל עיניו נשואות קדימה. "בשנים הראשונות לשליחותנו כתבתי לרבי בהתלהבות שחילקנו ארבעת אלפים חנוכיות ברחבי פלורידה.

רב קארף: "דוגמה למהפכה העולמית שחולל הרבי"

זה היה הישג עצום וציפיתי לתשובה מחמיאה. הרבי כתב 'תשואות חן' על הדיווח, ושאל: 'מה עם חמשים אלף היהודים שלא קיבלו חנוכיה?'. הרבי סימן לנו מה היעד האמיתי שאליו עלינו להגיע", הוא אומר.

"המהפכה היהודית בפלורידה היא דבר מופלא ולא טבעי", הוא מדגיש. "ברור לי כי הדבר נעשה אך ורק בכוחו ובהשראתו של הרבי. כשאנחנו מציינים שישים שנה למנהיגותו, פלורידה היא רק דוגמה אחת למהפכה העולמית שחולל הרבי".

מעוניין לקנות כלי כסף וזהב ישנים

- חנוכיות
- מגילות אסתר
- קופות צדקה
- קופסאות לאתרוג
- רימונים וכתרים
- לספר תורה

בג'טלי 376 יוני, ויוליו 291 ז'ק

052-9772525

הסרת משקפיים עוברים בבית חולים

אסותא

בלעדי באסותא:

הדמיה תלת מימדית של הקרנית + טיפול בלייזר מודרך

בהתאמה אישית לבטיחות ודיוק מירביים

בשיטת ה-ASA ללא חיתוך הקרנית מחיר קבוצתי

בהכונת הרה"ג מאוזז והרה"ג גרוס שליט"א

לפרטים: 052-4578445

פינת ההלכה | מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

תפילת העמידה במכונית

שאלה: מי שנוסע בכלי-רכב ונאלץ להתפלל בעת הנסיעה, האם הוא יכול להתפלל 'שמונה-עשרה' בישיבה?

תשובה: אמרו חז"ל, שאדם "צריך לעמוד בתפילה כעבד לפני רבו". התפילה היא במקום קרוב, והקרבת הקרבנות נעשתה בעמידה ובמקומות קבועים. כמו-כן, על המתפלל לכוון רגליו זו אצל זו, כאילו אינן אלא רגל אחת, כמו המלאכים שנואמר בהם (יחזקאל א, ז): "ורגליהם רגל ישרה". אסור להתפלל לזוז ממקומו, אם אין הכרח בדבר. כמו-כן אין להישען על שולחן וכדומה בשעת התפילה.

לכן לכתחילה יש להקפיד להתפלל לפני היציאה לדרך, ולא להיקלע למצב שבו יצטרך האדם להתפלל בעת הנסיעה.

אם טרם התפלל ואין באפשרותו לעצור ולהתפלל בעמידה, יתפלל בישיבה. אם יכול להתרומם לפחות בשעת הכריעות - יעשה כן. נוסע באוטובוס ינסה לעמוד במעבר, אבל אם עמידתו לא תהיה יציבה והדבר יסיח את דעתו מהתפילה - מוטב שיתפלל בישיבה.

נהג הנוסע בדרך מהירה לא יעצור בצד הדרך, כאשר הדבר אסור מחשש סכנה, אלא יצא ביציאה חוקית ויעצור במקום בטוח כדי להתפלל שם.

אם יגיע ליעדו כאשר יישאר זמן להתפלל תפילה בזמנה, רשאי להתמין עד שיגיע למקום שיוכל להתפלל בו בכוונה ובעמידה. אבל אם הוא יודע שבהגיעו ליעד לא יניחו לו להתפלל בכוונה, מוטב להתפלל בדרך בישיבה.

מקורות: שבת יא. רמב"ם הל' תפילה פ"ד ה"א ופ"ה ה"א, ד. ש"ע או"ח סי' צד ס"ד, ח. צה ס"א, צח ס"ד, קד ס"ג בהג"ה, ונו"כ. ש"ע אדמו"ר הוקן סי' צד ס"ד, י. צה ס"א, צח ס"ד, קד ס"ב. פרמ"ג במשבצות זב"ס סי' צד ס"ק ה.

שוהם (10) צמודה

מספר נייר 5110481
ההשקעה מתחשבת באיתנות הפיננסית של החברות ובנתונים כלכליים שונים, תוך ניסיון לאתר איגרות חוב בעלות יחס סיכון סיכוי אטרקטיבי. השקעה בקרן עשויה להעניק יוחסין עודפים מעל מדד המחירים לצרכן.*

השיגה תשואה של 24.09%*

בשנת 2009**

את קרנות 'שוהם' ניתן לרכוש בחשבון הבנק הפרטי שלך.

שוהם (40) גמישה

מספר נייר 5102256
בשוק המניות יש צורך במומחה אשר יבחר עבורך את אחוזי החשיפה למניות ואת אפיק ההשקעה המועדף. אחוז החשיפה למניות משתנה מעת לעת בהתאם למצב השווקים. מלבד החשיפה למניות, יתרת ההשקעה הינה באגרות חוב או בפיקדונות.

השיגה תשואה של 42.81%*

בשנת 2009**

גם ב-2009

הוכחנו מקצוענות!

בשונה מחברות אחרות, **כל התנהלותה של הילתשואה** נעשית על פי ההלכה ולכן כל סל המוצרים יהיו כשר ולא רק חלקו.